

at man skal gøre sit yderste for at faa Arbejde i Gang; og se at komme videst muligt igennem ad denne Vej.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) talte om Byggelaanene. Han vilde have flere Penge til Raadighed for Staten. Ja, det er jo ganske naturligt, at man fra den Side ønsker, at Staten skal anvende saa store Midler som muligt. Jeg vil dog pege paa, at man under den radikale Regering havde stillet 2 Mill. Kr. til Raadighed, senere, nu i Sommerens Løb, stillede man 4 Mill. Kr. til Raadighed, og efter den sidste Lov stilles der samtidig med en meget betydelig Forøgelse af Tilskuddene 10 Mill. Kr. til Raadighed. Det ærede Medlem sagde, at han troede ikke, Kommunerne turde vove sig ud; de følte sig noget utrygge under disse Forhold, idet de ikke vidste, hvorvidt de kunde komme i Betragtning med Hensyn til at faa Laan. Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om en Besked, han havde faaet i Ministeriet. Det ærede Medlem har ikke talt med mig om Sagen, og jeg har ikke faaet Lejlighed til at undersøge, hvem han har talt med, og hvorledes disse har udtalt sig til ham; men jeg vil dog sige, at det ærede Medlem sikkert har misforstaaet disse Udtalelser. Man søger at fremme de enkelte Sager saa hurtigt som muligt, og kun hvor der er Tale om meget store Beløb, maa det tages op til samlet Overvejelse. Der er saaledes kommet Anmodning — for Resten inden man den 7. Oktober vedtog Henvendelsen til Ministeriet i Københavns Borgerrepræsentation — fra Københavns Kommune om at faa ca. 7 Mill. Kr., og der kan naturligvis komme andre saadanne Anmodninger om større Beløb, og det vil da være ganske nødvendigt at tage alle disse Spørgsmaal op til samlet Overvejelse. Men hvad angaar saadanne mindre Summer til forskellige Kommuner ude omkring i Landet, vil Sagerne kunne blive fremmet hurtigt efter Aftale med Ministeriet.

Det ærede Medlem talte om et Cirkulære, som det kunde være ønskeligt at faa. Det vil ogsaa komme, men efter Sædvane — og jeg tror en praktisk Sædvane — ventes der noget, for at man i Cirkulæret kan komme ind paa en Del af de Spørgsmaal, der allerede har rejst sig ude omkring. Angaaende Fattiglovens § 66 skal jeg oplyse, at der er fremkommet 5—6 Klager til Ministeriet i de senere Aar. Disse Klager har givet Anledning til, at der er sket Henvendelse til de paagældende Sogneraad, og derigennem har man saa faaet Sagen ordnet.

Det ærede Medlem Hr. Rode havde forskellige Bemærkninger til mig. Jeg skal besvare dem i størst mulig Korthed; der er flere af dem, som vi aabenbart faar Lejlighed til at drøfte senere under andre Sagers Behandling. Det ærede Medlem vidste ikke, paa hvilken mirakuløs Maade Transportforholdene var blevet forbedret. Det er, hvad jeg allerede har oplyst Tinget om, ikke sket paa nogen mirakuløs Maade. Jeg har sagt, at Trafikministeren og jeg forhandlede om Sagen, og efter denne Forhandling blev der optaget nye Forhandlinger mellem Transportnævnet og Statsbanerne; de resulterede i, at Forholdene blev meget betydeligt forbedret. Dette var ogsaa aldeles nødvendigt, navnlig af Hensyn til Tørvetransporten, og det anerkendes fra alle Sider, at de nye Regler virker meget heldigt. Naar det ærede Medlem talte om min manglende Interesse for en Undersøgelse af Vand- og Vindkraft etc., maa jeg modsige ham. Jeg har haft Lejlighed til baade forrige Gang, jeg var Minister, og som Medlem af dette Ting at vise denne Interesse ved flere Lejligheder. Spørgsmaalet bør løses paa en praktisk Maade, og jeg føler mig overbevist om, at den Maade, hvorpaa jeg tænker mig det løst, vil vinde Andragernes fulde Tilslutning. Saa talte det ærede Medlem om denne Bekendtgørelse angaaende Brændselet, hvorom vi nu skal forhandle, og nu faar jeg jo Lejlighed til at se, hvor meget der skal lægges ind i det ærede Medlems Ord om, at han ogsaa er villig til at optage et fuldkomment saaglikt Arbejde i den Henseende. Det ærede Medlem havde følt større Tryghed før, hvor Sagen var blevet forberedt paa anden Maade. Jeg har søgt Oplysning gennem Referatet om, hvorledes den blev forberedt i Fjor, og jeg ser deraf, at ved det Møde i Brændselsnævnet, hvor hele denne Bekendtgørelse blev lavet, var ingen af de politiske Medlemmer til Stede; derefter blev Sagen sendt til Ministeriet og af Ministeren straks sendt videre til Afviklingsudvalget, hvor de Forhandlinger foregik, der førte til Bekendtgørelsens Udstedelse.

Da det ærede Medlem Hr. Rode i Foraaret forelagde hele Spørgsmaalet om Tørvemaksimalprisen for Udvalget, beholdt han sig en nærmere Forhandling med Afviklingsudvalget om de forskellige stillede Forslag; og den egentlige Forhandling om hele Maksimalprisspørgsmaalet med Repræsentanterne for Partierne fandt saa Sted i Afviklingsudvalget. Jeg synes ikke, det er nyttigt at blive ved at strides om, hvorvidt den ene eller den anden Fremgangsmaade